

Referat despre sclavii din Egiptul antic

Sclavia in Egipt se prezinta in forme particulare. Statutul social si juri dic al sclavilor era diferit aici de cel din alte tari ale antichitatii. Nu erau total lipsiti de drepturi legale, ca la romani; iar in economia Egiptului munca sclavilor nu avea o importanta esentiala.

Provineau din randurile prizonierilor de razboi, sau erau cumparati de la negustorii sirieni de sclavi; dar numerosi erau si taranii liberi care erau nevoiti sa se vanda singuri ca sclavi debitorilor lor cand nu-si puteau plati datoriile contractate. In cazul din urma, in contractul incheiat intre cel inrobit, si noul sau stapin era prevazut atat termenul de inrobire, cat si posibilitatea taranului de a se rascumpara. Felul acesta specific de inrobire, regi mul diferentiat de tratament al diferitelor categorii de sclavi, precum si conuzia creata de faptul ca in textele egiptene cuvintul "sclav" era folosit si in sensul de "supus" sau de "slujitor", au facut ca insasi existenta sclaviei aici sa fie pusa la indoiala de catre unii egiptologi.

Dar sclavia, fara andoiala, exista in forme locale specifice. Sclavii puteau fi vanduti, inchiriatii pe un timp limitat (de pilda, sclavele tinere pen tru cateva zile), lasati mostenire, dar si eliberati, dupa ce stapinul lor semna in acest sens un act oficial. Documentele timpului arata ca preturile erau foarte ridicate, ceea ce ar putea lasa sa se creada ca numarul sclavilor nu ar fi fost foarte mare. Totusi, in secolul al XII-lea i.e.n., numai templele din Teba aveau 86 000 de sclavi din prizonierii de razboi, daruiti templelor de faraoni.

(Caci prizonierii de razboi apartineau de drept faraonului). Dar sclavii din Egipt aveau si o serie de drepturi. Cei straini puteau sa-si adauge un nume egiptean, sau sa se casatoreasca cu egiptence, respectiv cu egipteni liberi; aveau dreptul sa detina bunuri si sa dispuna liber de ele (caci unii erau foarte buni mestesugari); sa posede exploatari agricole si sa le lase mostenire fiilor lor, si chiar sa-si angajeze servitori; sclavii domestici erau admisi ca la greci sa ia parte la actele de cult pentru cinstirea stramosilor stapinilor lor. In epoca elenistica existau chiar sclavi care detineau functii publice (dar in acest caz, desigur ca stapinul retinea o buna parte din retributia primita de sclavul-functionar).

Sclavii erau folositi la treburile domestice, sau in ateliere mestesugaresti (ale Palatului si ale templelor); mai putin in agricultura, unde era preferata munca salariata a zilerului taran; si incomparabil mai mult in mine si in carierele de piatra, precum si in mod preponderent la executarea marilor constructii. Munca celor din mine si din cariere era infernala. "Osanditii care lucreaza acolo au picioarele, incatusate si trudesce fara incetare ziua si noaptea. N-au dreptul la odihna si se iau masuri strasnice ca sa nu poata nici unul fugi, in nici un chip" (Diodor, III, 12). Cu toate acestea, cazurile de fuga nu erau rare; si de aceea, pentru a putea fi recunoscuti de stapinii lor sclavii erau insemnati cu fierul rosu.